

دیوان عزلیات

مولانا شمس الدین محمد

خواجہ حافظ سرازی

بامنی ازدواج شرح آیات و ذکر وزن و بیره مولانا

و فهرست آیات و امثال حکم و برخی

گزهای مستندی سایی قن

با تجدیدنظر

مکوشا و کر خلیل خلیل هبر

استاد دانشگاه تهران

حافظ، شمس الدین محمد - ۷۹۲ق

(دیوان)

دیوان غزلیات مولانا شمس الدین محمد خواجه
حافظ شیرازی؛ با معنی و ازهار و شرح آیات و ذکر
وزن و بحیر غزلها و فهرست آیات و امثال و حکم و
برخی نکته های دستوری و اسامی متن / به کوشش خلیل
خطیب رهبر - (ویرایش ۳) - تهران: صفحه‌گشایاه،

ISBN: 978-964-5626-18-9

چاپ پنجاه و هفتاد (۷۷۷) ص.

فهرست‌نویس بر اساس اطلاعات قبها (فهرست‌نویس
پیش از انتشار).

عنوان دیگر: دیوان غزلیات خواجه حافظ
شیرازی.

عنوان عطف: دیوان خواجه حافظ شیرازی.

کتابخانه: می. (۷۷۷) - ۷۷۷.

۱. شعر فارسی - قرن ۸ق. الف. خطیب رهبر،
خلیل، ۱۳۰۲ -، مصحح. به عنوان ج. عنوان: دیوان
دیوان غزلیات خواجه حافظ شیرازی. دعنوان: دیوان
خواجه حافظ شیرازی.

PIRA۴۲۲
۱۷۷

۸۰/۷۷
د ۱۹۸۲
ص ۱۳۷۷

ام ۷۷-۱۰۲۴۸

نام کتاب: دیوان غزلیات خواجه حافظ شیرازی

به کوشش دکتر خلیل خطیب رهبر

نوبت چاپ: شصت و چهارم ۱۴۰۲

چاپخانه: آریایی

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۶۲۶-۱۸-۹

تیراژ: ۲۵۰ نسخه

ISBN: 978-964-5626-18-9

قیمت: ۴۳۰۰۰ تومان

نشانی: تهران - خیابان فخر رازی - خیابان وحدت نظری - پلاک ۹۲

تلفن: ۰۹۱۲۶۲۱۵۳۹۶ - ۶۶۴۶۱۱۹۳ - ۰۶۹۶۱۵۶۴

((حق چاپ محفوظ است))

فهرست

بیست و سوم
بیست و پنجم

پیشگفتار
مختصری از احوال حافظ

غزلیات

حروف «الف» ۱۲ غزل

- ۱ الا یا ایها الساقی ادر کاساً و ناملهه
 ۲ صلاح کار کجا و من خراب کجا؟
 ۴ اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مار
 ۶ صبا بلطف بگو آن غزال رعنارا
 ۷ دل مبرود زدستم صاحبدلان خدارا
 ۹ بسلا زمان سلطان که رساند این دعا را
 ۱۱ صوفی بیا که آینه صافیست جام را
 ۱۲ ساقیا برخیز و در ده جام را
 ۱۴ رونق عهد شبابست دگرستان را
 ۱۵ دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیر ما
 ۱۷ ساقی بنور باده بر افروز جام ما
 ۱۸ ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما

حروف «ب» ۲ غزل

- ۲۰ میدمد صبع و کله بست سحاب
 ۲۱ گفتم: ای سلطان خوبان رحم کن بر این غریب

حروف «ت» غزل

- ۲۳ ای شاهد قدسی که کشد بند تقابت؟
 خمی که ابروی شوخ تو در کمان انداخت
 سینه از آتش دل در غم جانانه بسوخت
 ساقیا آمدن عید مبارک بادت
- ۲۴ ای نسیم سحر، آرامگه یار کجاست؟
 روزه یکسوز شد و عید آمد و دلها برخاست
 دل و دینم شد و دلبر بعلمات برخاست
- ۲۵ چو بشنوی سخن اهل دل مگو که خطاست
 خیال روی تو در هر طریق همه ماست
 مطلب طاعت و پیمان و صلاح از من مست
- ۲۶ شکفته شد گل حمرا و گشت بلبل مست
 زلف آشفته و خوی کرده و خندان لب و مست
- ۲۷ در دیر مغان آمد یارم قدحی در دست
 بجان خواجه و حق قدیم و عهد درست
- ۲۸ ماراز خیال تو چه بروای شراب است
 زلفت هزار دل بیکی تاره موبیست
- ۲۹ آشپ قدری که گویند اهل خلوت امشبست
 خدا چو صورت ابروی دلگشای تو بست
- ۳۰ خلوت گزیده را بتماشا چه حاجتست
 رواق منظر چشم من آشیانه تست
- ۳۱ برو بکار خود، ای واعظ، این چه فریادست؟
 تا سر زلف تو در دست نسیم افتدست
- ۳۲ بیا که قصر امل سخت سست بنیادست
 بی مهر رُخت، روز مرا نور نماندست
- ۳۳ باع مر اچه حاجت سرو و صنوبرست
 المته هه که در میکده بازست

- ۶۰ اگر چه باده فرح بخش و باد گل بیزست
 ۶۱ خال دل با تو گفتم هوس است
 ۶۲ صحن بستان ذوق بخش و صحبت یاران خوشت
 ۶۳ کنون که بر کف گل جام باده صافت
 ۶۴ درین زمانه رفیقی که خالی از خلالت
 ۶۵ گل در بر و می در کف و معشوق بکامت
 ۶۶ بکوی میکده هر سالکی که ره دانست
 ۶۷ صوفی از برتو می راز نهانی دانست
 ۶۸ روضه خلدبرین خلوت درویشانست
 ۶۹ بدام زلف تودل مبتلای خویشن است
 ۷۰ لعل سیر اب بخون شنه لب یار منست
 ۷۱ روز گاریست که سودای بیان دین منست
 ۷۲ منم که گوشة بیخانه خانه ها هست
 ۷۳ زگریه مردم چشم نشسته در خلوت
 ۷۴ خم زلف تو دام کفر و دینست
 ۷۵ دل سرا پرده محبت اوست
 ۷۶ آن سیه چرده که شیرینی عالم با اوست
 ۷۷ سر ارادت ما و آستان حضرت دوست
 ۷۸ دارم امید عاطفتی از جناب دوست
 ۷۹ آن پیک نامور که رسید از دیار دوست
 ۸۰ صبا اگر گذری افتاد بکشور دوست
 ۸۱ مرحا ای پیک مشتاقان، بده بیغام دوست
 ۸۲ روی تو کس ندید و هزار ارت رقبب هست
 ۸۳ اگر چه عرض هنر پیش یار بی ادبیست
 ۸۴ خوشت زعیش و صحبت و باغ و بهار چیست؟
 ۸۵ بنال بلبل، اگر بامن سریاریست
 ۸۶ بارب این شمع دل افروز زکانشانه، کیست؟